

Vergaderjaar 2003–2004 Nr. B

23 490

Ontwerpbesluiten Unie-Verdrag

Nr. 291

BRIEF VAN DE MINISTERS VAN JUSTITIE EN VOOR VREEMDELINGENZAKEN EN INTEGRATIE

Aan de Voorzitters van de Eerste en van de Tweede Kamer der
Staten-Generaal

Den Haag, 19 september 2003

Ter griffie van de Eerste en van de Tweede
Kamer der Staten-Generaal ontvangen op
19 september 2003.

De wens dat de ontwerp-besluiten uitdrukke-
lijke instemming behoeven kan door of
namens één van beide Kamers te kennen
worden gegeven uiterlijk op 4 oktober 2003.

Gelet op de artikelen 3 en 4 van de Rijkswet houdende goedkeuring van
het Verdrag van Nice (Stb. 2001, 677) bieden wij u bijgaand aan, mede
namens de minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties, de
geannoteerde agenda en de thans beschikbare documenten voor de
bijeenkomst van de Raad Justitie en Binnenlandse Zaken op 2 en 3
oktober a.s.¹

De Minister van Justitie,
J. P. H. Donner

De Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie,
M. C. F. Verdonk

¹ Ter inzage gelegd bij het Centraal Informa-
tiepunt Tweede Kamer.

I Raad JBZ

1. Goedkeuring van de voorlopige agenda

2. Goedkeuring van de lijst van A-punten

Vermoedelijk zullen onderstaande punten als A-punten worden geagendeerd. De regering kan instemmen met deze onderwerpen.

2a Ontwerp-besluit en ontwerp-verordening van de Raad inzake nieuwe functionaliteiten van het SIS

documenten:	10055/03 SIRIS 49 SCHENGEN 6 OC 344	(NL)
	COMIX 352	
	10054/03 SIRIS 48 SCHENGEN 5 OC 343	(NL)
	COMIX 351	
	10056/03 SIRIS 50 SCHENGEN 7 OC 345	(NL)
	COMIX 353	
	+ADD1	(NL)
status documenten:	openbaar	
verbindendheid:	verbindend	
aard van het besluit:	besluit in de zin van artikel 34, tweede lid onder c, EU-verdrag verordening in de zin van artikel 249 EG-verdrag	

Tijdens de bijeenkomst van de Raad van 19 en 20 december 2002¹ heeft de Raad kennis genomen van een aantal voorstellen met betrekking tot aanpassing en uitbreiding van de functies van het Schengen Informatie-systeem (SIS) alsmede van de autoriteiten die directe toegang hebben tot het SIS. De redenen hiertoe waren de maatschappelijke veranderingen sinds het opstellen van de bepalingen van de Schengen Uitvoerings-overeenkomst (SUO) in 1990 en de gebeurtenissen van 11 september 2001. Ook was hierbij van belang dat de ontwikkeling van SIS II, de opvolger van het huidige SIS, technisch gezien de mogelijkheid gaf nieuwe functies toe te voegen aan het SIS.

De voorstellen zijn vervat in een besluit, waar het voorstellen betreft die tot de derde pijler behoren (de openbare orde en veiligheid, met inbegrip van de veiligheid van de staat) en in een verordening waar het de eerste pijler betreft (toepassing van de bepalingen inzake het personenverkeer). Overige voorstellen inzake functies en toegang zullen nog nader besproken worden in de relevante werkgroepen. Over de voortgang daarvan is de Raad meermalen geïnformeerd laatstelijk tijdens de Raad van 5 en 6 juni 2003².

De voorstellen in beide documenten betreffen het verschaffen van een duidelijke rechtsgrondslag aan de Sirene bureaus (artikel 92, vierde lid SUO), waarbij ook procedures vastgelegd worden voor het bewaren van Sirene gegevens (artikelen 112 bis SUO en 113 bis SUO), een aanvulling bij het opnemen van persoonsgegevens in het SIS (artikel 94, derde lid SUO), expliciete vastlegging van directe toegang tot het SIS aan de nationale justitiële autoriteiten (artikel 101, eerste lid SUO) en verzwaring van de eisen voor het vastleggen van handelingen met gegevens in het SIS (artikel 103 SUO). De belangrijkste voorstellen in het besluit van de Raad betreffen een vereenvoudigde procedure inzake artikel 99.3 SUO, een aanvulling bij de voorwerpen genoemd in artikel 100 en het verschaffen van toegang tot het SIS aan Europol en Eurojust, zij het op een meer beperkte wijze dan de toegang die de lidstaten hebben (artikelen 101 bis SUO en 101 ter SUO). De verordening bevat wijzigingsvoorstellen

¹ Zie voor de geannoteerde agenda, de aanvullende geannoteerde agenda en het verslag van deze bijeenkomst van de Raad, 23 490, nrs. 254, 255 en 259.

² Zie voor de geannoteerde agenda en het verslag van deze bijeenkomst 23 490, nrs. 273, 277 en 286.

inzake toegang van de tot visumverlening bevoegde autoriteiten tot voor deze autoriteiten relevante documenten (artikelen 101, tweede lid SUO en 102, vierde lid SUO).

Tenslotte wordt voorgesteld de inwerkingtreding van de voorstellen in beide rechtsinstrumenten gefaseerd te doen plaatsvinden, afhankelijk van de tijd die benodigd is voor de technische en organisatorische implementatie. Bij het opstellen van de voorstellen is rekening gehouden met de adviezen van de Gemeenschappelijke Controle Autoriteit betreffende gegevensbescherming (GCA).

2b Europese Politie Academie (CEPOL); begroting 2004

document:	10000/03 ENFOPOL 45	(EN)
	+ADD 1	(EN)
status documenten:	niet openbaar ¹	
documenten:	10804/03 ENFOPOL 58 OC 422	(NL)
	10804/03 ENFOPOL 58 OC 422 COR 1	(NL)
status documenten:	openbaar	
verbindendheid:	verbindend	
aard van het besluit:	besluit tot goedkeuring van de begroting	

Geagendeerd staat de begroting van de Europese Politie Academie (CEPOL) voor het jaar 2004. De begroting voor CEPOL in 2004 is € 3 085 950. In vergelijking met 2003 komt dit neer op een verhoging van 26%, die te rechtvaardigen is door de uitbreiding van de EU in 2004 (meer deelnemers, extra kosten en personeel voor de organen van CEPOL om aan de toenemende vraag te kunnen voldoen). Ook zijn er extra kosten voor onder andere de ontwikkeling van een elektronisch netwerk voor trainingen en leerprogramma's op afstand («distance learning»), samenwerken met andere academies, de evaluatie van programma's en het organiseren van cursussen voor meer deelnemers. Een deel van de verhoging van de begroting wordt gecompenseerd door het overschot van het begrotingsjaar 2002, zijnde € 546 940, te gebruiken voor het budget 2004. Dit betekent dat de contributie van de lidstaten per saldo over 2004 marginaal zal stijgen.

2c Europese Politie Academie (CEPOL); jaarverslag 2002

document:	10010/03 ENFOPOL 46	(EN)
status document	:niet openbaar ²	
document:	10806/03 ENFOPOL 60	(NL)
status document:	openbaar	
verbindendheid:	niet verbindend	
aard van het besluit:	kennisneming van het verslag over het jaar 2002	

Aan de Raad wordt voorgelegd het jaarverslag van de Europese Politie Academie (CEPOL) over het jaar 2002. In het jaarverslag wordt aangegeven dat de operationele en organisatorische doelstellingen zijn behaald. Zo zijn er in totaal 24 cursussen met 507 deelnemers en 305 trainers gegeven, is het secretariaat van de academie opgericht, zijn er samenwerkingsverbanden gesloten met andere internationale onderwijsinstellingen en zijn er stappen gezet om een Europees politie-kennisnet op te richten.

¹ Dit document wordt ter vertrouwelijke kennisneming aan de Kamer voorgelegd en is ter vertrouwelijke inzage gelegd, alleen voor de leden, bij het Centraal Informatiepunt van de Tweede Kamer der Staten-Generaal.

² Idem.

2d Europese Politie Academie (CEPOL); werkprogramma 2004

document:	10149/03 ENFOPOL 48	(EN)
status document:	niet openbaar ¹	
document:	10805/03 ENFOPOL 59	(NL)
status documenten:	openbaar	
verbindendheid:	niet verbindend.	
aard van het besluit:	kennisneming van het werkprogramma	

Aan de Raad wordt voorgelegd het werkprogramma van de Europese Politie Academie (CEPOL) over het jaar 2004. Dit werkprogramma geeft aan dat de Europese Politieacademie de volgende inhoudelijke onderwijs-prioriteiten voor 2004 heeft:

- verbreding van de activiteiten richting de toetredende lidstaten;
- kennis van Europese politiestructuren en Europol;
- civiele aspecten van crisismanagement en;
- terrorisme, illegale immigratie, grenscontrole, high tech crime, openbare orde en georganiseerde misdaadbestrijding. EUROPOL wordt duidelijk betrokken in de onderwijstaak van de academie – zo stelt EUROPOL haar expertise ter beschikking voor trainingen. Verder zal CEPOL haar werk voortzetten op het vlak van harmonisatie – het opstellen van onderwijsstandaards, het ontwikkelen van een elektronisch netwerk en uitwisselen van onderzoeksresultaten.

2e Verslag over de toepassing van de aanbevelingen inzake de EU-strategie voor het nieuwe millennium preventie en controle van georganiseerde criminaliteit

documenten:	8673/2/03 CRIMORG 36 REV 2	(EN)
	+COR 1	(EN)
	10925/03 CRIMORG 49	(EN)
status documenten:	niet openbaar ²	
verbindendheid:	niet verbindend	
aard van het besluit:	kennismemen van het verslag	

Tijdens de Europese Raad van Santa Maria de Feira van 19 en 20 juni 2000 is de strategie ter voorkoming en bestrijding van de georganiseerde criminaliteit voor het begin van het nieuwe millennium aangenomen³. Hierin staan 39 aanbevelingen die op het brede terrein van georganiseerde criminaliteit liggen. Voorbeelden hiervan zijn onder meer verbetering van het verzamelen en analyseren van gegevens, georganiseerde criminaliteit en financiering van terrorisme, versterking van preventie, opsporing en intensivering van de samenwerking met de kandidaat-lidstaten. In aanbeveling 39 is opgenomen dat de Raad in 2003 zal worden geïnformeerd over de voortgang in de implementatie van deze strategie. Ter uitvoering van deze aanbeveling heeft de Commissie een overzicht opgesteld met de laatste stand van zaken per aanbeveling. Hierbij is aangegeven welke maatregelen reeds zijn genomen en op welke terreinen nog verdere acties ondernomen moeten worden. De activiteiten zijn gericht aan de verschillende Europese instellingen zoals de Commissie en Europol maar ook aan de Lidstaten. Aangegeven wordt dat nog specifieke aandacht moet worden gericht op het witwassen van gelden, het analyseren van data inzake georganiseerde criminaliteit, fiscale fraude, bescherming van getuigen en drugshandel. Uiterlijk juni 2005 zal het eindrapport over de implementatie naar de Raad moeten worden toegezonden.

¹ Idem.

² Deze documenten worden ter vertrouwelijke kennisneming aan de Kamer voorgelegd en worden ter vertrouwelijke inzage gelegd, alleen voor de leden, bij het Centraal Informatiepunt van de Tweede Kamer der Staten-Generaal.

³ C 124/1, d.d. 3-5-2000.

2f Ontwerp-conclusies inzake de toepassing van het Europees Aanhoudingsbevel (EAB) en de relatie met de instrumenten van de Raad van Europa

document: 12413/03 CATS 55 COPEN 85 (NL)
status document: openbaar
verbindendheid: niet verbindend
aard van het besluit: conclusies van de Raad

De conclusies strekken ertoe het voorzitterschap te machtigen aan de Raad van Europa mee te delen dat de lidstaten bij gelegenheid van de inwerkingtreding van het EAB een verklaring zullen afleggen over de gevolgen voor de toepassing door hen van Raad van Europa verdragen. Die verklaring zal er in de kern op neer komen dat zowel het Europees uitleveringsverdrag van 1957 als de uitleveringbepalingen uit het Europees Terrorisme­verdrag van 1977 niet meer zullen worden toegepast in het onderling verkeer tussen de lidstaten van de EU. Daarvoor in de plaats treedt immers het Europees aanhoudingsbevel.

2g Raadsbesluiten tot goedkeuring en ondertekening van een readmissie overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en de speciale administratieve regio Macao van de Volksrepubliek China

documenten: 10641/03 MIGR 53 MACAO 5¹ (NL)
10667/03 MIGR 56 MACAO 6² (NL)
+ADD 1 (FR)
status documenten: openbaar
verbindendheid: verbindend
aard van het besluit: akkoord als bedoeld in artikel 300 EG-verdrag

De annotatie en de documenten MACAO 5 en 6 bij dit A-punt zijn u reeds toegezonden middels een brief van de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie van 17 september 2003. Hierbij ontvangt u ter aanvulling ADD1. Ter correctie is op te merken dat de documenten MACAO 5 en 6 openbaar zijn, waar in voornoemde brief nog werd gesproken over *niet* openbaar.

B-punten

1. Follow-up Europese Raad van Thessaloniki

– ontwikkeling van een gemeenschappelijk beleid inzake illegale immigratie en mensenhandel, buitengrenzen en terugkeer van illegalen

document: niet beschikbaar
status document: n.v.t.
verbindendheid: n.v.t.
aard van het besluit: n.v.t.

De Raad zal de voortgang van de tenuitvoerlegging van de Conclusies van de Europese Raad van Thessaloniki over asiel en migratie bespreken. Het gaat hierbij over de ontwikkeling van een gemeenschappelijk beleid inzake illegale immigratie, mensensmokkel en mensenhandel, buitengrenzen en de terugkeer van illegaal verblijvende personen. De Commissie heeft ter voorbereiding op de ER van Thessaloniki van 20 juni jl. hierover een mededeling uitgebracht. Het betreft een eerste evaluatie van wat is bereikt op het gebied van illegale migratie, mensensmokkel en mensenhandel, grensbeheer en terugkeer sinds de Europese Raad van Sevilla.

¹ Dit document is u reeds toegezonden bij brief van 17 september 2003, 23 490, nr. 290 en wordt ter vertrouwelijke inzage gelegd, alleen voor de leden, bij het Centraal Informatiepunt van de Tweede Kamer der Staten-Generaal.

² Idem.

In de mededeling doet de Commissie een aantal voorstellen. Zij stelt voor dat het solidariteitsbeginsel moet worden bekrachtigd en geconcretiseerd op de terreinen grensbeheer, illegale immigratie, mensensmokkel en -handel en terugkeer. Dit solidariteitsbeginsel zou tot uiting moeten komen in de begrotingen in het kader van de nieuwe financiële perspectieven vanaf 2007. Om het solidariteitsbeginsel voor de periode 2004–2006 inhoud te geven, wil de Commissie een voorstel indienen voor een rechtsgrondslag voor financiële solidariteit op het terrein van grensbeheer. Voorts stelt de Commissie de geleidelijke ontwikkeling voor van het Visa Informatie Systeem (VIS) overeenkomstig de keuzes van de Raad. Ook wil de Commissie, voor eind 2003, samen met de lidstaten onderzoeken welke elementen in aanmerking kunnen komen voor een apart financieel instrument voor terugkeer ter ondersteuning van een gemeenschappelijk terugkeerbeleid. Volgens een eerste raming van de Commissie lopen de extra behoeften voor 2004–2006 op tot € 140 mln. ten behoeve van de ontwikkeling van het VIS, de uitvoering van een terugkeerprogramma en de instelling van een communautair solidariteitsinstrument voor het beheer van de buitengrenzen.

Het Italiaanse Voorzitterschap heeft de conclusies van Thessaloniki voortvarend opgepakt. Daarbij wordt door het Voorzitterschap met name veel aandacht besteed aan het gemeenschappelijk beheer van buitengrenzen en de terugkeer van illegaal verblijvende personen. Om een gemeenschappelijk beleid te ontwikkelen inzake illegale immigratie, beheer van de buitengrenzen, terugkeer van illegale immigranten en de samenwerking met derde landen zijn de conclusies van de Raad van Thessaloniki als volgt samen te vatten.

- Zo spoedig mogelijk zullen richtsnoeren worden vastgesteld met betrekking tot het tijdschema voor de ontwikkeling van het visuminformatiesysteem (VIS), de juiste rechtsgrondslag voor de invoering van het VIS, en de reservering van de benodigde middelen. De Commissie is verzocht om met voorstellen te komen op het terrein van het visumgebied, met inachtneming van het beoogde tijdschema voor de invoering van het Schengen informatiesysteem (SIS II);
- Ten aanzien van de buitengrenzen is de Commissie verzocht om tijdig na te gaan of nieuwe institutionele mechanismen – met inbegrip van een eventuele operationele structuur van de Gemeenschap – moeten worden ingesteld teneinde de operationele samenwerking bij het beheer van de buitengrenzen te versterken;
- Zo spoedig mogelijk en voor eind 2003 zal een passend rechtsinstrument worden aangenomen waarmee het netwerk van immigratieverbindingfunctionarissen (ILO) in derde landen formeel wordt opgericht;
- De Commissie is verzocht zo spoedig mogelijk voorstellen te doen voor de herziening van het Gemeenschappelijk handboek voor de buitengrenzen;
- De Commissie is verzocht om zich te buigen over alle aspecten die verbonden zijn aan de ontwikkeling van een communautair instrument ter ondersteuning van de prioriteiten van het actieprogramma inzake terugkeer, en hierover uiterlijk eind 2003 verslag uit te brengen;
- De Commissie is verzocht om jaarlijks verslag te doen van de resultaten van de evaluatie inzake de samenwerking met derde landen inzake het beheer van de migratiestromen, en voorstellen of aanbevelingen te doen ter verbetering van die samenwerking;
- De Commissie is verzocht om, met inachtneming van de beginselen die het gebruik van de begroting bepalen, na te gaan of middelen uit rubriek drie van de financiële vooruitzichten kunnen worden aangewend – om in de periode 2004–2006 de meest dringende structurele noden op dit gebied te lenigen en om tot een ruimere definitie van solidariteit te komen, waar onder andere, zoals in de

mededeling van de Commissie wordt aangestipt, ook de communautaire steun bij het beheer van de buitengrenzen onder zou vallen, alsmede de uitvoering van het actieprogramma inzake terugkeer en de ontwikkeling van het VIS. Hierbij neemt de Raad akte van de analyse van de Commissie en van het feit dat de behoeften worden geraamd op EUR 140 miljoen.

Het ligt in de lijn der verwachting dat het Voorzitterschap deze onderwerpen in de Raad wil bespreken, mede in het licht van de discussie hierover tijdens de informele JBZ-raad van 12 en 13 september jl. Daar is door het Voorzitterschap onder meer een «common unit» van centra voor de operationele samenwerking inzake de buitengrensbewaking voorgesteld, die een geïntegreerde aanpak van het buitengrensbeheer moet faciliteren.

Nederland heeft zich uitgesproken voor het verruimen van het budget voor asiel en migratie na 2006, onder de voorwaarde dat de Nederlandse afdrachten aan de EU in 2007 reëel constant blijven ten opzichte van 2006. Binnen die randvoorwaarde ziet Nederland mogelijkheden voor een groter aandeel in de EU-uitgaven na 2006 van asiel en migratie ten koste van andere beleidscategorieën. Verder heeft Nederland het idee van een herschikking binnen het bestaande budget vóór die tijd gesteund. Daarbij is de kantekening gemaakt dat het zeer onwaarschijnlijk is dat een bedrag van € 140 mln. op verantwoorde wijze binnen de marges van het huidige budget kan worden vrijgemaakt.

Wat betreft de doelen van de herschikking heeft Nederland ten aanzien van het gemeenschappelijk beheer van buitengrenzen het standpunt verwoord dat grensbeheer een nationale aangelegenheid is. Communautaire financiering dient slechts aan de orde te zijn daar waar praktisch door nationale diensten wordt samengewerkt (coördinatie, uitwisseling etc.), waarbij er sprake is van een duidelijke toegevoegde waarde voor de EU. Nederland kan een «common unit» voor een meer geïntegreerde aanpak van buitengrensbeheer ondersteunen. Op het terrein van terugkeer heeft Nederland zich uitgesproken voor meer geld ten behoeve van flankerend beleid bij terugkeer. Een eventueel terugkeerfonds zou aanvullend moeten zijn op nationale inspanningen op het terrein van terugkeer en niet vervangend. Nader onderzoek door de Commissie is echter vereist voordat Nederland kan instemmen met een dergelijk terugkeerfonds.

2. Ontwerp-richtlijn van de Raad betreffende minimumnormen voor de procedures in de lidstaten voor de toekenning of intrekking van de vluchtelingenstatus

document:	niet beschikbaar
status document:	
verbindendheid:	verbindend
aard van het besluit:	Richtlijn in de zin van artikel 249 EG-verdrag

Het Voorzitterschap is voornemens een document met betrekking tot veilige landen van herkomst aan de Raad voor te leggen. Momenteel is het betreffende document nog niet beschikbaar. Onderwerpen die naar verwachting aan de orde zullen komen zijn de criteria voor een veilig land van herkomst, een mechanisme voor het opstellen van een gemeenschappelijke minimumlijst van veilige landen van herkomst, de verbindendheid van die gemeenschappelijke minimumlijst en de mogelijkheid om daarnaast nationaal overige veilige landen van herkomst aan te wijzen. Verder is het Italiaanse Voorzitterschap voornemens aan de Raad de vraag voor te leggen of in de *Ontwerprichtlijn minimumnormen inzake de*

asielprocedure voor veilige derde landen een soortgelijk pakket als voor de veilige landen van herkomst moet worden opgenomen.

In dit kader zijn van belang de door een groot aantal Lidstaten afgelegde verklaringen tijdens de Raad van 5–6 juni 2003, waarin Frankrijk, het Verenigd Koninkrijk, Duitsland, Spanje en Italië (onderschreven door Oostenrijk) hebben gepleit voor de opstelling van een gemeenschappelijke minimumlijst van veilige landen van herkomst. Daartoe dient in de *Ontwerprichtlijn minimumnormen inzake de asielprocedure* een mechanisme op te worden genomen en de Commissie dient te worden gevraagd zo snel mogelijk aan de Raad een voorstel voor een gemeenschappelijke minimumlijst van veilige landen van herkomst voor te leggen. De Benelux-landen hebben in een afzonderlijke verklaring de opstelling van een gemeenschappelijke lijst van veilige landen van herkomst ondersteund.

Ten aanzien van de regeling met betrekking tot veilige landen van herkomst is voor Nederland van belang dat deze flexibel is. Daarnaast staat Nederland positief tegenover een Europese regeling inzake veilige derde landen in het kader van de *Ontwerprichtlijn minimumnormen inzake de asielprocedure*, waarbij wordt uitgegaan van de presumptie van veiligheid.

3. Initiatief van de Helleense Republiek met het oog op de aanneming van een verordening van de Raad betreffende de oprichting van een netwerk van immigratieverbinding-functie-narissen (ILO's)

document: 11836/03 CIREFI 33 FRONT 107 COMIX 475
status document: gedeeltelijk openbaar¹
verbindendheid: verbindend
aard van het besluit: richtlijn in de zin van artikel 249 EG-verdrag

Het plan van aanpak voor het beheer van de buitengrenzen geeft onder meer aan dat een netwerk van immigratieverbinding-medewerkers moet worden opgezet voor het eind van 2003. De Raad van Sevilla heeft deze conclusie onderschreven. De Raad van Thessaloniki heeft geconcludeerd dat een dergelijk op te richten netwerk geformaliseerd dient te worden. In de strijd tegen illegale immigratie is het van belang dat in een zo vroeg mogelijk stadium wordt opgetreden. Door het uitwisselen van informatie tussen de ILO's van diverse lidstaten in derde landen betreffende migratiestromen, gevolgde reisroutes, het gebruik van valse documenten en het geven van cursussen aan bijvoorbeeld luchtvaartmaatschappijen, kan een bijdrage worden geleverd aan de strijd tegen illegale immigratie. Het uitwisselen van informatie dient bij voorkeur niet beperkt te worden tot de plaats van tewerkstelling, maar moet bij voorkeur ook regionaal geschieden.

Geconstateerd is dat er reeds op informele wijze op deze manier wordt gewerkt. Het voorstel beoogt gemeenschappelijke richtlijnen te benoemen met betrekking tot onderwerpen betreffende de status, het profiel, de bevoegdheden en de werkzaamheden van ILO's. Daarnaast ziet het document op de samenwerking en gegevensuitwisseling tussen ILO's van lidstaten. Tevens regelt het voorstel de wijze waarop verslag wordt gelegd.

¹ U wordt zowel het niet-openbare (NL) als het gedeeltelijk openbare (EN) document toegezonden. Deze documenten zijn ter vertrouwelijke inzage gelegd, alleen voor de leden, bij het Centraal Informatiepunt van de Tweede Kamer der Staten-Generaal.

Nederland heeft zich altijd voorstander getoond van het oprichten van een netwerk van ILO's. De conceptverordening zal door Nederland worden gesteund.

4. Operationeel project multinationale ad hoc teams voor uitwisseling van informatie over terroristen; start activiteiten

document: 10913/3/03 ENFOPOL 62 REV 3 (EN)
status document: niet openbaar¹
verbindendheid: niet verbindend
aard van het besluit: besluit inzake protocol tot operationele samenwerking

Het instellen en operationeel maken van multinationale ad hoc teams voor het uitwisselen van terrorisme-informatie is gebaseerd op de maatregelen die genomen zijn naar aanleiding van de gebeurtenissen van 11 september 2001 om tot een effectieve bestrijding van terrorisme in de Europese Unie te komen. Om een dergelijke operationele start te vergemakkelijken, stelt het voorzitterschap voor om tot een handboek te komen, waarin juridische en praktische informatie is opgenomen over multinationale samenwerking. Met deze kennis kan dan makkelijker een team opgestart worden. Thans wordt dit handboek in de Raadswerkgroep Terrorisme verder besproken en uitgewerkt.

Het Nederlands standpunt is dat deze multinationale ad hoc teams zeker een bijdrage kunnen leveren aan het verbeteren van de informatiepositie van inlichtingen- en veiligheidsdiensten en met opsporing belaste politiediensten.

Wel wordt erop gewezen dat het Nederlands bestel zich kenmerkt door het verschil in bevoegdheden en taken van de politie- en veiligheidsdiensten. Het is daarom voor Nederland van groot belang dat de multinationale teams opereren binnen de hun in de nationale wetgevingen toegekende bevoegdheden en mogelijkheden.

Dit betekent dat Nederland per verzoek tot deelname aan multinationale teams zal bezien of: (i) de beoogde informatievergaring binnen het Nederlands bestel past en; (ii) deze deelname binnen de nationale prioriteitenstelling valt.

Verder is Nederland van mening dat EUROPOL bij oprichting en werking van de multinationale teams betrokken dient te worden, daar informatievergaring en analyse de kerntaak van EUROPOL is. Andere lidstaten delen het Nederlandse standpunt.

5. Samenwerkingsovereenkomst tussen Europol en Rusland

document: 12583/03 EUROPOL 45 (EN)
status document: niet openbaar²
verbindendheid: niet verbindend
aard van het besluit: besluit tot goedkeuring van de samenwerkingsovereenkomst tussen Europol en Rusland

Aan de Raad ligt ter goedkeuring voor de samenwerkingsovereenkomst inzake politiesamenwerking tussen Europol en Rusland. Deze overeenkomst voorziet in de uitwisseling van technische en strategische informatie, niet in de uitwisseling van persoonsgegevens. De regering acht de totstandkoming van een samenwerkingsovereenkomst tussen Europol en Rusland van belang voor de bestrijding van de grensoverschrijdende georganiseerde criminaliteit.

¹ Dit document wordt ter vertrouwelijke kennisneming aan de Kamer voorgelegd en ter vertrouwelijke inzage gelegd, alleen voor de leden, bij het Centraal Informatiepunt van de Tweede Kamer der Staten-Generaal.

² Idem.

6. Ontwerp-verordening betreffende de bevoegdheid en de erkenning en tenuitvoerlegging van beslissingen in huwelijkszaken en inzake de ouderlijke verantwoordelijkheid, mede houdende intrekking van Verordening (EG) nr. 1347/2000.

document:	werkdokument Comité Civielrecht d.d. 11 september 2003	(EN)
status document:	niet openbaar ¹	
verbindendheid:	verbindend	
aard van het besluit:	verordening in de zin van artikel 249 EG-verdrag	

De beoogde besluitvorming heeft betrekking op de eindtekst van het gewijzigde Commissievoorstel over bovengenoemd onderwerp, gedateerd 3 mei 2002². De ontwerp-verordening strekt er primair toe in internationale kwesties betreffende ouderlijke verantwoordelijkheid (dat wil zeggen gezag, omgangsrecht en andere maatregelen ter bescherming van het kind) criteria vast te stellen voor de rechtsmacht van de rechter van een lidstaat, voor de onderlinge erkenning en tenuitvoerlegging van beslissingen op dit gebied en voor de internationale samenwerking van rechterlijke en andere instanties. De bestaande regeling over echtscheiding van de verordening «Brussel II»³ is in de ontwerp-verordening opgenomen. De voorgestelde regeling inzake ouderlijke verantwoordelijkheid strekt zich uit tot alle kinderen, dus niet alleen gemeenschappelijke kinderen van echtgenoten.

In de Raad van 29 november 2002 was reeds een politiek compromis bereikt over bepalingen van het ontwerp die betrekking hebben op de ongeoorloofde overbrenging of vasthouding van het kind. Die bepalingen vormen een aanvulling op het Haags Kinderontvoeringsverdrag 1980 en beogen de werking daarvan te versterken. In de Raad van 5 en 6 juni jl.⁴ is vervolgens overeenstemming bereikt over de hoofdlijnen van de regeling inzake rechtsmacht, erkenning en tenuitvoerlegging en van internationale samenwerking tussen instanties.

Uitgangspunt voor de rechtsmacht is dat bevoegd zijn de gerechten van de lidstaat waar het kind zijn gewone verblijfplaats heeft. Op dat uitgangspunt zijn, met het oog op het belang van het kind, enige uitzonderingen gemaakt.

Voor de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in een andere lidstaat dan die waar ze zijn gegeven, gelden dezelfde regels als die welke reeds in de Verordening «Brussel II» zijn neergelegd. Daarnaast is, voor omgangsrechtbeslissingen en een specifieke categorie gezagsbeslissingen, voorzien in de mogelijkheid van tenuitvoerlegging zonder exequatur (verklaring inzake uitvoerbaarheid van een buitenlandse beslissing door de rechter van de lidstaat waar tenuitvoerlegging wordt gezocht). Daartoe geeft de rechter die de beslissing gaf een certificaat af, waaruit blijkt dat aan een aantal processuele vereisten is voldaan. Het nationale executierecht van de lidstaten blijft ongemoeid. Tenuitvoerlegging vindt niet plaats indien inmiddels een nieuwe voor ten uitvoerlegging vatbare beslissing is gegeven.

Naar het voorbeeld van het Haagse Kinderbeschermingsverdrag 1996, bevat de ontwerp-verordening een regeling inzake samenwerking van centrale autoriteiten en andere betrokken instanties in zaken betreffende ouderlijke verantwoordelijkheid.

Een belangrijke kwestie betreft het tijdstip waarop de verordening van kracht wordt. De besluitvorming daarover is gekoppeld aan de besluitvorming over de gezamenlijke ratificatie van het Haagse Kinderbeschermingsverdrag door de lidstaten (zie agendapunt 7). Terwijl de verordening in de betrekkingen tussen de lidstaten geldt, zal het verdrag van toepassing zijn in de verhoudingen tussen een lidstaat en een

¹ Dit document wordt ter vertrouwelijke kennisneming aan de Kamer voorgelegd en is ter vertrouwelijke inzage gelegd, alleen voor de leden, bij het Centraal Informatiepunt van de Tweede Kamer der Staten-Generaal.

² Com (2002) 222 definitief.

³ Vo 1347/2000 van 29 mei 2000, PB L 160 d.d. 30 juni 2000.

⁴ Zie voor de geannoteerde agenda, de aanvullende geannoteerde agenda en het verslag van deze bijeenkomst 23 490, nr. 273, 277 en 286.

derde staat die partij is bij het verdrag. Zowel om praktische als om politieke redenen wordt er van Nederlandse zijde naar gestreefd dat het verdrag en de verordening tegelijkertijd van kracht worden. Momenteel is wetgeving in voorbereiding die de uitvoering van beide regelingen in Nederland regelt. Het is van belang dat het tijdstip van het van kracht worden van de verordening zo wordt gesteld dat redelijkerwijs te verwachten is dat de uitvoeringswetgeving voordien tot stand zal zijn gebracht.

Over dit agendapunt vindt nog overleg plaats in het Comité van permanente vertegenwoordigers.

7. Ontwerp-Raadsbesluit houdende machtiging van de lidstaten om het Haags Kinderbeschermingsverdrag van 1996 te bekrachtigen.

document:	COM(2003) 348 final	(EN)
status document:	openbaar	
verbindendheid:	n.v.t.	
aard van het besluit:	besluit tot gezamenlijke ratificatie door de lidstaten van het Haags Kinderbeschermingsverdrag	

Op 19 oktober 1996 is in het kader van de Haagse Conferentie voor Internationaal Privaatrecht tot stand gekomen het Verdrag inzake de bevoegdheid, het toepasselijke recht, de erkenning, de tenuitvoerlegging en de samenwerking op het gebied van ouderlijke verantwoordelijkheid en maatregelen ter bescherming van kinderen.¹ Het verdrag is inmiddels in werking getreden. De huidige verdragspartijen zijn Tsjechië, Slowakije, Monaco, Letland, Marokko en Australië. Het verdrag is in 1997 voor het Koninkrijk ondertekend, maar nog niet geratificeerd. Spoedige ratificatie is wenselijk. Uitvoeringswetgeving voor Nederland is in voorbereiding. Ten tijde van de totstandkoming van het verdrag werd in Brussel onderhandeld over een overeenkomst inzake de bevoegdheid en de erkenning van beslissingen in huwelijkszaken en inzake ouderlijke verantwoordelijkheid ten aanzien van gemeenschappelijke kinderen. Die overeenkomst, die in 1997 gereed kwam, is na de totstandkoming van het Verdrag van Amsterdam omgezet in de verordening «Brussel II»², welke verordening met ingang van 1 maart 2001 in werking is getreden. De verordening heeft met betrekking tot een kleine categorie beslissingen die onder het verdrag vallen externe bevoegdheid van de EG doen ontstaan. Dit betekent dat de lidstaten niet langer de vrijheid hebben zelfstandig te beslissen het verdrag te ratificeren. De Commissie heeft te kennen gegeven het wenselijk te achten dat de EG tot het verdrag toetreedt. In het verdrag is geen toetredingsclausule opgenomen. Conform een tijdens de Raad van 29 november 2002³ genomen besluit hebben de lidstaten het verdrag op 1 april 2003 ondertekend «in het belang van de Gemeenschap». Bij de ondertekening van het verdrag is een verklaring afgelegd, die erop neerkomt dat de lidstaten onderling beslissingen zullen erkennen en ten uitvoer leggen overeenkomstig de criteria van de verordening «Brussel II». Beoogd wordt aldus te vermijden dat een additioneel protocol bij het verdrag tot stand zou moeten worden gebracht, waardoor de inwerkingtreding van het verdrag onnodig zou worden vertraagd. Het thans voorliggende conceptbesluit geeft gevolg aan de in een verklaring van de Raad en de Commissie neergelegde wens om de besluitvorming over de ratificatie zo mogelijk tegelijk met de besluitvorming over de verordening inzake ouderlijke verantwoordelijkheid te doen plaatsvinden. Zie hierover agendapunt 6. Aangezien het advies van het Europees parlement nog niet is ontvangen, is onzeker of het besluit ook inderdaad bij deze gelegenheid tot stand zal komen. Van belang is de in het conceptbesluit opgenomen termijn waarbinnen

¹ Trb. 1997, 299.

² Vo (EG) nr 1347/2000, PB L 160 d.d. 30 juni 2000.

³ Zie voor het verslag van deze bijeenkomst van de Raad 23 490 nr. 251.

beoogd wordt de ratificatie te doen plaatsvinden. De ratificatie zal pas kunnen plaatsvinden nadat de laatste van de (dan 25) lidstaten de vereiste parlementaire procedures heeft voltooid.

8. Ontwerp-kaderbesluit inzake de tenuitvoerlegging in de Europese Unie van beslissingen tot confiscatie

document: 11779/03 COPEN 77 (EN)
status document: niet openbaar¹
verbindendheid: verbindend
aard van het besluit: kaderbesluit in de zin van artikel 34, tweede lid onder b, EU-verdrag

Dit onderwerp is eerder aan de orde geweest tijdens de bijeenkomst van de Raad van 5 en 6 juni jl.² Over dit ontwerp-kaderbesluit zijn de onderhandelingen in Brussel op werkgroepniveau nog gaande. Vermoedelijk wil het voorzitterschap één punt aan de Raad ter bespreking voorleggen. Dit betreft een voorstel van Duitsland voor het opnemen van een weigeringsgrond die betrekking heeft op strijdigheid met fundamentele rechten en rechtsbeginselen. De voorgestelde bepaling strekt ertoe lidstaten de mogelijkheid te geven de tenuitvoerlegging van een buitenlandse confiscatiebeslissing af te wijzen, indien blijkt dat fundamentele rechten of fundamentele rechtsbeginselen, zoals neergelegd in artikel 6 van het Unie-verdrag kunnen zijn geschonden. Een zelfde bepaling is opgenomen in het kaderbesluit inzake wederzijdse erkenning van geldboetes. Nederland staat positief tegenover dit voorstel en is voornemens hieraan steun te geven.

9. Ontwerp-kaderbesluit betreffende de toepassing van het beginsel «ne bis in idem»

document: 12507/03 DROIPEN 50 COMIX 549 (EN)
status document: niet openbaar³
verbindendheid: verbindend
aard van het besluit: kaderbesluit in de zin van artikel 34, tweede lid onder b Unieverdrag

Het kaderbesluit inzake het beginsel «ne bis in idem» bevat in hoge mate dezelfde regeling als de artikelen 54 tot en met 58 van de Uitvoeringsovereenkomst van Schengen. Nieuw is het voorstel om de toepassing van het beginsel uit te breiden tot beslissingen inzake administratieve delicten, waarvan een beroep op de strafrechter open staat. Verder wordt voorgesteld het aantal uitzonderingen van de Schengenregeling te beperken. Een derde nieuw element vormt een voorstel voor een voorrangregeling voor strafvervolgning in het geval meer dan een lidstaat wil vervolgen. Uit de tot nu toe gevoerde discussie over de vernieuwingen blijkt dat de meningen sterk uiteen lopen en er ook nog verder overleg nodig is. Het overleg wordt voortgezet in het Comité artikel 36 en het Comité van permanente vertegenwoordigers, zodat thans nog niet duidelijk is, welke vragen aan de Raad zullen worden voorgelegd.

10. Diversen

Er zijn onder dit agendapunt geen onderwerpen aangemeld.

¹ Dit document wordt ter vertrouwelijke kennisneming aan de Kamer voorgelegd en is ter vertrouwelijke inzage gelegd, alleen voor de leden, bij het Centraal Informatiepunt van de Tweede Kamer der Staten-Generaal.

² Zie voor het verslag van deze bijeenkomst van de Raad 23 490 nr. 286.

³ Dit document wordt ter vertrouwelijke kennisneming aan de Kamer voorgelegd en is ter vertrouwelijke inzage gelegd, alleen voor de leden, bij het Centraal Informatiepunt van de Tweede Kamer der Staten-Generaal.